

N. Sri Ram

MAHATMAER

VisdomsNettet

www.visdomsnettet.dk

MAHATMAER

N. Sri Ram

VisdomsNettet
www.visdomsnettet.dk

MAHATMAER

Af N. Sri Ram
Fra *The Universal Flame*

(Oversat og redigeret af Thora Lund Møllerup & Erik Ansvang)

A.P. Sinnett, der engang var redaktør af Indiens mest betydningsfulde avis, har fortalt om sin korrespondance med de højt udviklede skikkelser, der senere blev kendt som *mahatmaerne*. A.P. Sinnett dedikerede sin første bog til en af mahatmaerne med ordene:

”Til én, hvis forståelse af naturen og menneskeheden rækker så langt ud over Europas naturvidenskab og filosofi, at kun de mest fordomsfrie repræsentanter vil være i stand til at erkende de kræfter i mennesket, som det konstant bruger”.

Mange år senere, efter A.P. Sinnetts død, blev de breve, han modtog, udgivet under titlen *The Mahatma Letters to A.P. Sinnett*.¹ Brevene fortæller om andre medlemmer af det samme broderskab eller hierarki – medlemmer med endnu større viden og kraft. Ved hjælp af denne og andre bøger, der senere er skrevet om mahatmaerne, har verden fået indblik i en ideologi, der oplyser, at de ophøjede skikkelser, der, selvom de er mennesker, er udviklingsmæssigt højt hævet over menneskeheden.

Mahatmaerne er mennesker

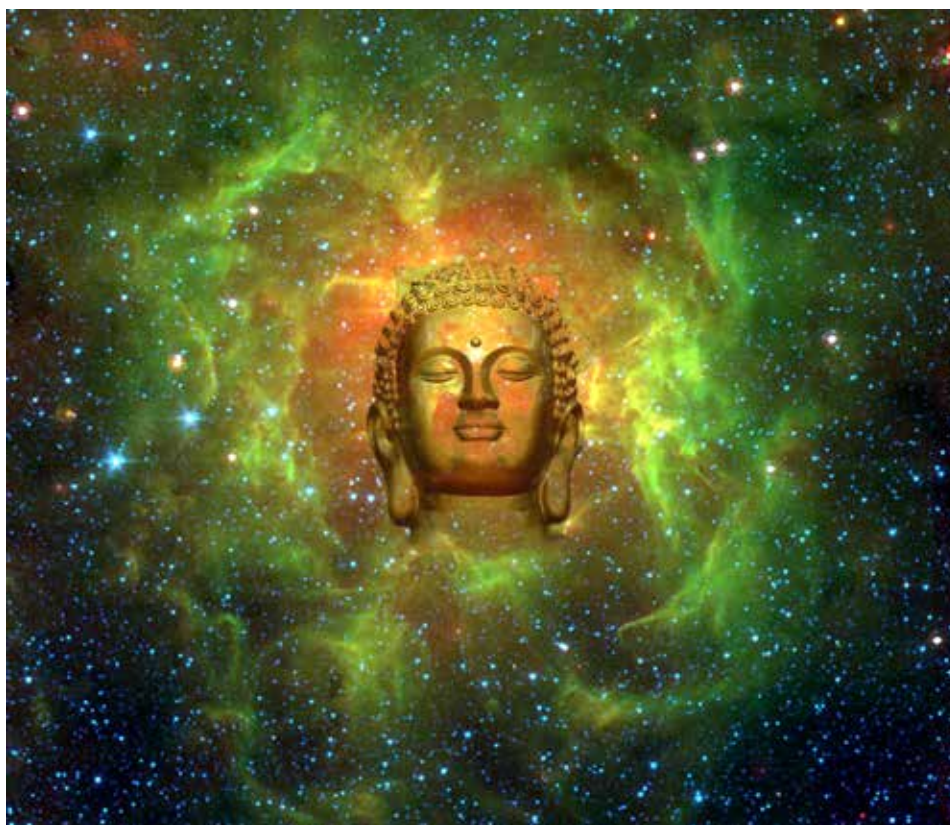
Mahatmaerne eller ”adepterne”² – et ord H.P. Blavatsky og A.P. Sinnett brugte for at afsløre mahatmaerne esoteriske viden og kraft – afviste teorier om, at de alene

¹ *Mahatma-brevene til A.P. Sinnett*

² Adept betød oprindeligt ”mester”.

skulle være en slags mirakelmagere eller "ånder" af den type, der viser sig ved spiritistiske seancer og antager forskellige former. Mahatmaerne er mennesker ligesom alle andre mennesker, men de repræsenterer blomsten af den menneskelige udvikling.

I brevene er der mange hentydninger til karakteren af deres evner, interesser og arbejde. Det er tydeligt, at de er mennesker, der ofte lever i et fysisk legeme, men de lever skjult, er ukendte, og de fungerer med helt uselviske motiver som planetens medarbejdere. Mestrenes hensigter, udvikling og opgaver, der er anderledes end menneskehedens almindelige opgaver, kan beskrives, men kun med temmelig diffuse ord, der desuden er baseret på åndsvidenskabelig indsigt i naturen, mennesket og evolutionsprocessen.

Den overmenneskelige tilstand

Der er skrevet esoterisk litteratur om emnet, men som herren Buddha sagde, er det ikke muligt for gennemsnitsmenneskets intellekt at forestille sig den tilstand, han kaldte nirvana, selvom alle buddhister betragter den som menneskets højeste og endelige mål. I buddhismens bøger er der hentydninger til nirvana i generelle vendinger – f.eks. *"en overjordisk fred og lyksalighed"* eller *"frihed fra al modgang og sorg"*.

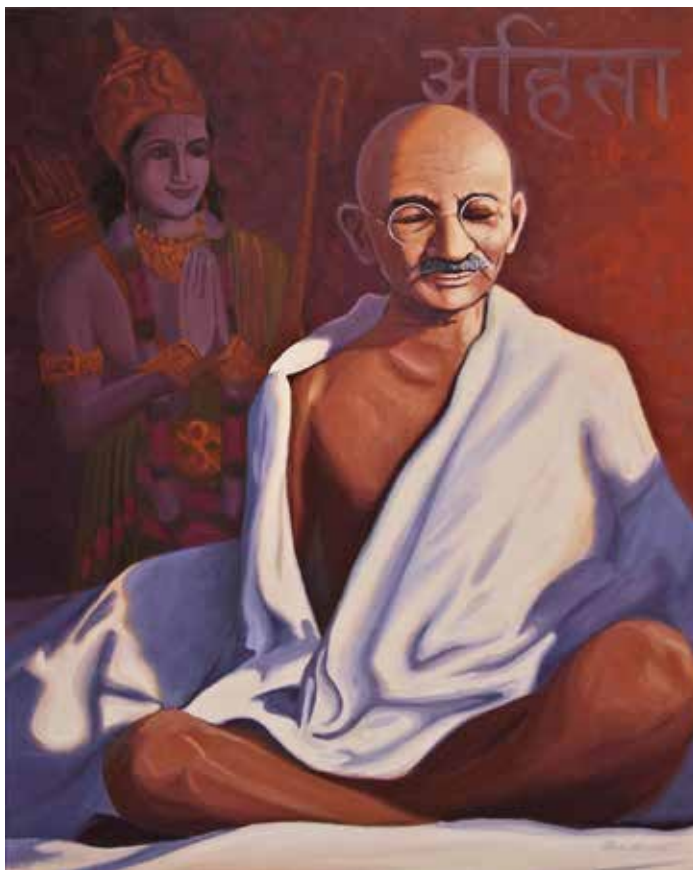
På samme måde er det kun muligt på en meget generel måde at forstå, hvad en mester er, og hvad der er grundlaget for mesterens viden og evner. De betegnelser, der bruges om dem, afslører karakteren af deres natur og understreger de mest dominerende aspekter, men kun i den udstrækning, man er i stand til at forstå dem.

Ordet "adept" før og nu

Ordet "adept" betyder "oplyst" eller "indsigtsfuld" – særligt i relation til åndsvidenskab. I begyndelsen brugte H.P. Blavatsky betegnelsen temmelig frit. Hun taler nogle steder

om "indviede adepter", og hentyder samtidig til mennesker, som endnu ikke er parate til "indvielse". "Indvielse" er et ord, der både betyder indføring i de esoteriske mysterier og begyndelsen til en bevidsthedsudvidelse ved hjælp af metoder, der fører til en fuldstændig forandring af menneskets indre natur.

Hun taler også om adepter på "venstrehåndsvejen".³ Det viser, at der kan være andre, som måske har stor indsigt i bestemte områder som f.eks. magi, men som følger en forkert udviklingsvej. Ordet adept blev derfor i begyndelsen brugt i en anden betydning end i den senere esoteriske litteratur. I nutiden betyder adept noget andet og mere end et menneske, der har stor indsigt i åndsvidenskab, eller som er i stand til at manipulere med metafysiske kræfter.

Mahatma Gandhi betyder "Gandhi, den store sjæl"

Ordet "mahatma"

"Mahatma" er et ord, som især er benyttet i Indien. Det betyder "stor sjæl", men det er også blevet brugt om mennesker, der har iøjnefaldende personlige svagheder, selvom de lever et ikke-materialistisk liv, og derfor har ordet mahatma også fået en anden betydning, end den oprindelige. Mange helt almindelige mennesker, der måske i nogle tilfælde ligefrem er usympatiske og grove, går i Indien for at være mahatmaer. Betegnelsen er et sanskritord, der betyder noget i retning af en "helgen". Normalt var helgener – med meget få undtagelser – langt fra fuldkomne. De kæmpede hele tiden mod forskellige fristelser, og flere af dem talte helt åbent om deres kampe og svagheder.

³ Venstrehåndsvejen er betegnelsen for den udviklingsvej, der modarbejder planetens og menneskehedens evolution, og dermed symboliserer venstrehåndsvejen modstand og det ondes princip.

Mesteren Jesus med sine disciple

Ordet "mester"

Når man bruger ordet "mester", betyder det én, der har disciple. Det blev brugt i forbindelse med Kristus, der blev omtalt som *mesteren*. Ordet mester er efterhånden kommet til at betyde et ideal eller en leder. I den teosofiske litteratur fik ordet ofte samme betydning som sanskritordet "guru",⁴ der betyder "åndelig lærer". Når et menneske kaldes en åndelig lærer, er det interessant at tilføje: "*Hvad menes der med åndelig?*" Er det et menneske, der er i stand til at vise vejen til virkeligheden i dens højeste betydning? ...

"Nirmanakayaer"

Nogle adepter har ikke et fysisk legeme, men opholder sig på de indre eksistensplaner og hjælper menneskeheden via de energier, de skaber og udstråler. Buddhister kalder dem for "nirmanakayaer". Det er en betegnelse, man også finder i *Den Hemmelige Lære* af H.P. Blavatsky.

Selvom nirmanakayaerne ikke har fysisk form, er det alligevel muligt at kontakte dem på de indre planer – dvs. astralplanet eller mentalplanet, som de kaldes i åndsvidenskaben. Nirmanakayaerne kan, når der er behov for det, skabe sig en form, der passer til dem og udtrykker deres natur.

⁴ Ordet "guru" stammer fra sanskritordet "gur", som betyder "at opløfte". En guru er en "lærer" – navnlig i betydningen "en åndelig lærer". En guru er en indviet, der underviser disciple for at føre dem videre på den åndelige udviklingsvej. Ifølge Paramahansa Yogananda betyder guru "fordriver af mørket". "Gu" = mørke og "ru" = fordriver af.

Det karmafri menneske

Det karmafri menneske har afviklet sin karma. Det har afsluttet al ophobet karma, og det skaber ikke ny karma, selvom det stadig er aktivt på forskellige måder. Karma betyder "handling", og derfor kan det være vanskeligt at forstå, for selvom et menneske er aktivt på tankens, følelsens og endda på det fysiske plan, skaber dets handlinger ingen karma.

Fra en esoterisk synsvinkel har alle handlinger den egenskab, at de frigør energier og kræfter, som enten bevidst eller ubevidst udsendes eller udstråles. Når et menneske tænker, frigøres der bestemte energier. Når det føler, skaber det også energivibrationer i de indre verdener. Og når det handler i relation til andre mennesker, frigør det naturligvis også energier og kræfter, der bevæger sig udad og påvirker omgivelserne. Men de kræfter, der udgår fra det karmafri menneske, vender ikke tilbage til afsenderen. De vender ikke tilbage til personligheden, fordi det karmafri menneske ikke længere har en personlighed. Når en handling udføres, alene fordi det er rigtigt at udføre den, og den er blottet for egoisme, vil den kraft, der udgår fra det karmafri menneske, foretage en kurveformet bevægelse op mod de højere planer og ikke vende tilbage til det punkt på de lavere planer, den udgik fra. Det er forklaret af C.W. Leadbeater i *The Inner Life*⁵ og i anden åndsvidenskabelig litteratur.

Det karmafri og frigjorte menneske er simpelthen "en kraft i udviklingens tjeneste", for at bruge et udtryk fra bogen *Ved Mesterens Fødder*.⁶ Det er vigtigt at forstå, at når mennesket har nået målet for menneskelig udvikling, er det ren energi, selvom det måske manifesterer en personlighed, et fysisk legeme, har tøj på, spiser og udfører forskellige handlinger ligesom andre mennesker i deres fysiske legeme ...

⁵ *Det Indre Liv*.

⁶ *Ved Mesterens Fødder* findes som e-bog på www.visdomsnettet.dk og kan frit downloades.

Åndelig fuldkommenhed

Alle aspekter i skabelsen udvikler sig i retning af deres arketype. Den fuldkommenhed, som de enkelte aspekter til sidst vil opnå, og som er resultatet af evolutionsprocessen, findes allerede latent i det enkelte aspekt, og det angiver udviklingsretningen. Formålet med processen er en frigørelse eller åbenbaring af det, der hele tiden har ligget skjult i den enkelte.

Det er det, der menes med åndelig fuldkommenhed. Fuldkommenheden er en naturlig frugt af det guddommelige frø, der findes i hvert enkelt menneske. Åndsvidenskaben oplyser, at den guddommelige gnist eller det guddommelige frø findes, og på et tidspunkt, når tiden er moden, begynder frøet at spire og vokse. Og væksten medfører blomstring og frugtsætning.

Den trefoldige udvikling

H.P. Blavatsky oplyser, at udviklingen er trefoldig. Der løber tre tråde gennem udviklingen. Den ene er udviklingen af den stofflige form. Den anden er udviklingen af intellektet – den psykiske udvikling. Den tredje er den åndelige udvikling, som er udfoldelsen af det, der allerede er til stede, for ånden er der altid ...

Vækst, blomstring og frugtsætning af det guddommelige frø kan ikke fremprovokeres. Væksten skal ske af sig selv og absolut frivilligt. Den kan ikke skabes med viljens hjælp. Frøet, som rummer en uendelighed af muligheder, kommer til udtryk i forskellige former for harmoni, og blomstringen i det enkelte menneske repræsenterer den individuelle form for harmoni. Det åndelige menneske er blomsteragtigt i sin natur i overensstemmelse med den energi, det udstråler. Det er blomsteragtigt, med mange kronblade, der enten har foldet sig ud og står i fuldt flor eller lukker sig som lotusblomsten, der i indisk litteratur bruges som et symbol på åndelig skønhed og visdom.

Enhed i forskellighed

Den ene adept adskiller sig fra den anden i udseende og på nogle områder også i sin natur. Selvom adepterne er i besiddelse af den samme visdom, skønhed og kraft, er de alligevel forskellige. Gennemsnitsmennesket i sin generelle formløshed adskiller sig ikke særligt fra andre mennesker i deres indre natur, men hver enkelt adept har sin egen kvalitet. De har en udstråling, der minder om en unik duft. Det kan være svært at forstå karakteren af adepternes særpræg, men hvis man er i stand til at fornemme, hvor anderledes den er, får man et svagt billede af et menneske, der kaldes en adept.

Lotussymbolikken

I nogle af fortidens indiske skrifter omtales den åndelige kvalitet hos en højt udviklet menneske som noget, der udstråler fra hele menneskets natur. Det er en kendsgerning, der beskrives med vendinger, som en vesterlænding sandsynligvis oplever som mystiske. Inderne taler om lotusøjne, lotusfødde, lotushænder, lotustrone osv. Ordet "lotus" bruges som et tillægsord om hvert eneste aspekt af den indviedes personlighed. Det betyder, at den indviedes natur manifesterer en overjordisk skønhed, som man sammenligner med lotusblomsten, der vokser som frø fra det sorte mudder (materialisme), op gennem vandet (følelseslivet), som i begyndelsen ikke er klart men plumret, og den åbenbarer sin skønhed i luftens (tankelivets) og lysets (sjælens) element. Lotusen er derfor symbolsk et udtryk for menneskets samlede liv og udvikling.

Alle mennesker begynder som et bevidsthedsfrø, der spirer, vokser, udvikler sig og gennemlever mange forandringer. Men det er først, når menneskets aktive natur løfter sig op til et plan over de mudrede vande, at menneskets indre skønhed og "duft" (udstråling) åbenbares. Men

intet symbol skal fortolkes bogstaveligt. Det skal udelukkende betragtes som en illustration af bestemte omstændigheder – et billede, der kan hjælpe til forståelse.

Sandhedens og skønhedens blomst

Den åndelige natur har meget store dybder, og den er vidtstrakt som himlen. Det kan minde om en poetisk metafor, men den repræsenterer sandheden med hensyn til det åndeligt fuldkomne menneske. Derfor kaldes det "sandhedens poesi". Når man taler om sandhed i åndelig forstand med alle dens mange facetter og i al dens skønhed, får ordene nødvendigvis poetiske nuancer. I sandhedens og skønhedens blomst er det, der normalt betragtes som modsætninger, fuldstændig forenet. Det er en blomst, der er usædvanlig fin og sart, men samtidig har den fasthed og styrke. Kronbladene er bløde som rosens, men man kan ikke ændre bladernes form eller struktur. Rosen antager den form, der kræves af det, der kan kaldes dens iboende vilje.

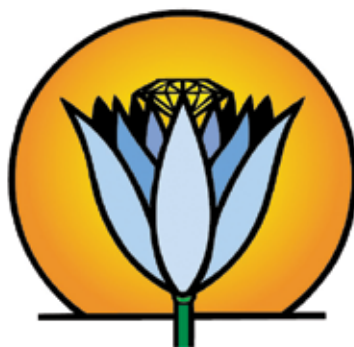
Den unikke naturs frø findes også i mennesket. Når man forsøger at forstå et menneske, der kaldes en adept, prøver man reelt at forstå en natur, som er latent i ethvert menneske, og som man – uden at forstå dens inderste karakter – kalder menneskets åndelige natur. I bogen *Lys på Vejen* tales der om "det hellige øjeblik, hvor erkendelsen vågner".

Der hentydes til vækkelsen af menneskets åndelige natur. Alle har mulighed for at opnå erkendelsen. Selvom den åndelige natur måske i øjeblikket ligger i dvale, vil ethvert menneske nå et punkt, hvor det "vågner", og hvor det begynder at se et glimt af sandheden – den skjulte skønhed i alt.

Hos adepten er den åndelige natur fuldstændig udviklet, og alt i naturen er i fuldkommen harmoni med adeptens natur.

VidsomsNettet

www.vidsomsnettet.dk